

Prediking over Zondag 45 (vraag 118)

- Bidden om geestelijke en lichamelijke nooddrift -

Vraag 118: Wat heeft ons God bevolen van Hem te bidden?

Antwoord 118: *Alle geestelijke en lichamelijke nooddrift, welke de Heere Christus begrepen heeft in het gebed, dat Hij ons zelf geleerd heeft.*

Liturgie:

Ps. 123 : 1, 2

Ps. 81 : 12

Ps. 84 : 2, 4

Ps. 74 : 2, 15

Ps. 141 : 2

Schriftlezing: Lukas 18:1-14

Gemeente,

De laatste keer hebben wij over het voorwerp en de vereisten van een Gode aangenaam gebed gesproken. Daar staat onder andere in: 'dat wij God om al hetgeen Hij ons geboden heeft', zouden bidden. Nu wordt dit punt nader aan de orde gesteld. God gebiedt ons te bidden, maar *naar* Zijn wil en Zijn Woord. Wij mogen maar niet raak vragen. Niet wat ons begerlijk is, zelfs niet wat ons nuttig en nodig is. Onderwerp van dat begeren zijn de beloften Gods, in het Woord vastgelegd. Vandaar dat pleiten op het Gods Woord. David vroeg erom: 'Maak mij levend naar Uw Woord. Op Uw Woord heb ik gehoopt'. Hoeveel wordt er gebeden tegen de wil en de eer van God om eigen welzijn? Denk aan de bede van Salomé voor Johannes en Jacobus dat haar twee zoons mochten zitten van Jezus' rechter- en linkerhand. Hij zei tegen haar: 'Gij weet niet wat gij begeert'.

Het gaat om het bidden naar Zijn *wil*: 'Dit is de vrijmoedigheid die wij tot God hebben, dat zo wij bidden naar Gods wil, dat Hij ons verhoort'. Dat wil zeggen, we hebben God Gód te laten, ook in ons gebed. We mogen niet de weg voorschrijven aan God, of de wijze, de mate en de tijd van de verhooring vaststellen. Wij moeten aanhouden in het gebed uit de natuur en drang van de Geest. Het gelovig gebed wordt op *Zijn* tijd verhoord door de vrijmachtige God. Wij moeten leren om geduld te hebben. Maar de aansporing is: 'Houdt sterk aan in het gebed'!

Waarom moeten *én* mogen wij bidden? Om alle geestelijke *én* lichamelijke nooddrift. Dus alles, wat wij tot vervulling van onze noden en behoeften naar ziel en lichaam nodig hebben. Het woordje nooddrift komt van 'nood' en 'derven'. Het nodige derven of missen. Dat betekent: wat wij niet kunnen ontberen. De catechismus noemt eerst de geestelijke nooddrift. Niet dat het andere veracht wordt, daar het één soms in het andere vervlochten ligt. De mens heeft noden. Behoeften waren er reeds in het paradijs. Maar na de val zijn er nog talloze noden bijgekomen. Waar de breuk is doorleefd, en wordt doorleefd, zijn noden. Geestelijke noden. Ontstellende noden. Wij zijn naar ziel en lichaam verdorven. Door wedergeboorte en bekering komen we in weer principe in de rechte verhouding. En nu beheersen onze geestelijke noden ons gebedsleven, zonder de lichamelijke noden te benaarstigen. Ook hier geldt: 'Zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden'.

Gemeente, het gaat om de *verheerlijking* van de Naam Gods! Immers, in de verheerlijking van Zijn Naam ligt het heil van de mens. In Gods eer ligt 's mensen zaligheid. Daarin ligt de uitbreiding van het Rijk Gods. Daarin ligt de verheerlijking van de Borg. Daarin ligt de inwoning Gods in land en volk, kerk en gemeente. Wij hebben te bidden om de doorwerking van de Heilige Geest voor het zwakke volk, dat het opkome uit dorheid en leert de oordelen te zien en voor God te buigen. Bidden om medewerking van de Heilige Geest onder de genademiddelen, opdat mensen worden bekeerd en worden voortgeleid op de weg, ingelijfd in de Heere Jezus Christus. Om door kennis van zonde en vloekwaardigheid te komen tot belijdenis der zonden. Om zo van eigen kracht en gerechtigheid te worden afgebracht, en zo de openbaring van Christus aan de ziel te genieten. Om zo het hart van de verzoening met God in het oog te krijgen. Bidden om geloofsgenade om door zichzelf heen te vallen, en op Christus terecht te komen.

Gemeente, bidden dat alles wat scheiding maakt tussen God en de ziel, mag wel worden onderkend. Om inzicht te krijgen in de listen en leugens, de voetangels en klemmen van de satan. Over zijn listen schrijft Paulus 'dat hij rondgaat als een briesende leeuw, zoekende wie hij zou mogen verslinden'. Bidden om onderscheidende kennis tussen de bestraffingen des Geestes en de aanvallen van de satan en de boze influisteringen van het hart. Bidden om te mogen toenemen in groei en in de genade. Bidden om vermeerdering van licht, kracht en geloof. Bidden om liefde en zelfverloochening. Bidden om genade om te strijden tegen de zonde en om standvastig te zijn in de Heere en te leven bij Zijn Woord. Om door de zonde niet bij Jezus vandaan gehouden te worden. Dat is een speciale list van de duivel. Gemeente, het is genade om op te komen uit de dodigheid en dorheid, die soms als normaal worden beschouwd.

Gemeente we hebben te bidden om nuttig te zijn voor anderen in het onderwijzen, leren en vermanen. Om de geestelijke noden van onze gemeente te dragen. Om uitbreiding van arbeiders, om uitstoting van het aantal predikanten en ouderlingen, door God bekwaamd en geroepen. Dat de gemeente haar eigen nood voelen mag, en dat dat niet tot enkelen beperkt blijft. Bidden om in tegenspoed geduldig en in voorspoed dankbaar te zijn. Om bij miskennis en ontmoediging niet geraakt te worden. Om bij alle verguizing en geklets van de mensen het oordeel over te geven, Dien die rechtvaardig oordeelt. Om in alles teruggeworpen te worden op de hemelse Zender. Om onder de last bezwijkend te vallen op die grote Lastdrager. Biddend in worsteling om de jeugd onzer gemeente. Bidden om vermeerdering van geestelijke blijdschap en lossen van de aarde en het aardse te komen. Om meer hemelgezind te zijn. Om met Christus te leven. Ziedaar nog maar een onvolledige greep uit de geestelijke nooddrift. Wie zou hier niet uitroepen: 'Heere, leer mij bidden', want ik kan er niets van!

Maar ook de *lichamelijke* nooddrift is het voorwerp des gebeds: Wij bidden om voedsel: 'geef ons heden ons dagelijks brood', de kleding die wij nodig hebben. Welk een sociale noden zijn er in gezinnen. Mensen die geen jas of pak of japon hebben om naar de kerk te gaan. Vraag er maar eens naar, waar u de helpende hand kunt bieden. Gebruik geen doodoeners. Wij mogen bidden om gezondheid en om bewaring. Wij mogen bidden om Gods zegen in het tijdelijk leven, gaven en wijsheid voor tijdelijk beroep. Dit alles komt aan de orde bij: 'Geef ons heden ons dagelijks brood'. 'Laat uw begeerten in alles door bidden en smeken met dankzegging bekend worden bij God'. In *alles*, dat staat er nadrukkelijk! Jakob bidt dat God hem behoeden wilde op de weg en hem brood en klederen geven. Hij was in smekingen of Hij wil afwenden van de benauwdheid. Gemeente, wij mogen bidden om alles waaraan wij gebrek hebben. Voorbede voor die ons lief zijn en onze vijanden zijn. Abraham deed voorbede voor Sodom. In alles. Izaäk om een kind, Hanna bad om een kind. David bad voor het leven van zijn kind. Hizka bad om herstel. Gemeente, er is géén nood, géén zorg of Hij wil naar onze stem horen! Hij Die alles regeert, vraagt om Hem in alles te erkennen!

'Laat uw begeerten met dankzegging bekend worden bij God' staat in Filippenzen 4. Dat wil zeggen: laten we nooit de veelvoudige hulp vergeten, waarmee de Heere in zo menige nood en droefenis heeft gezegend. Toen Hij heeft verrast en uitgeholpen, juist toen u het allerminst verwachtte. Laten we dat in gedachtenis houden! En voor het tegenwoordige Zijn beloften voorhouden, die Hij vroeger aan ons vervulde. Laten we absoluut bidden om de dingen, die wij voor de zaligheid niet missen kunnen. Niet als rechthebbenden, maar in het besef van eigen onwaardigheid en nederigheid. De aanbidding is daar. Wij hebben ons niet te beroepen op Gods verborgen raad, maar op Zijn geopenbaarde raad! Dit is de vergeving van zonden, en alle dingen die wij voor de zaligheid niet kunnen missen. In andere gevallen geldt: als het Gode verheerlijkt en ons profijtelijk is. Dat wij het maar meer beseften en verstonden! Dat wil zeggen: wanneer het God verheerlijkt, dat je doodgeslagen en doodgemarteld wordt, dan is het goed, ook voor u! Wanneer u alles kwijtraakt, dan is het goed! Wanneer u alleen uw levensweg gaat, en de Heere is erin, dan is het goed! Wanneer het liefst u ontvalt, en u hebt er tegenin geworsteld en niet verkregen, dan is het goed!

Dat is goedkoop, zegt u! Meent u dat? Dan hebt u nimmer 's Heeren vertroostingen ervaren, want die zijn niet te klein! O, die onverhoorde gebeden! Die omwegen waarop God ons leidt in het danken. Wie wil het? Wiens wil onder de Heere is gekomen en wiens ziel stilgemaakt is voor Hem. Een keer voor het eerst en telkens opnieuw. Beter in Zijn gunst tegenspoed, dan buiten Zijn gunst voorspoed! Beter met God eraan, dan zonder Hem de man! De Heere kan in Zijn toorn iemands begeerte geven, dat is erg. Maar Hij kan iemand begeerte ook in liefde onthouden, dat is beter! Ook al zuchten wij maanden en jaren en vragen wij naar het waarom. Zijn weg is in de zee en Zijn pad in diepe wateren en Zijn voetstappen worden niet bekend. Onvoorwaardelijk wordt een belofte, die toegepast wordt aan het hart, persoonlijk voor ons bestemd. Vanwaar die vele vergissingen? Omdat sommige beloften onvoorwaardelijk zijn, andere voorwaardelijk. Ook hierin geldt: 'De Geest zal u in al de waarheid leiden'. God spreekt tot Zijn volk door Woord en Geest in de verborgen omgang.

God *hoort* het gebed omdat het door Hem verordend is. Tot Hem zal alle vlees komen. Want de ogen des Heeren zijn over de rechtvaardige en Zijn oren tot hun gebed. God verhoort, dat wil zeggen hoort het gebed. En de wijze waarop? Met geloof *én* vertrouwen! Begeren in het geloof! Met vrijmoedigheid, van ganser harte. In waarheid met onbedrieglijke lippen, met ootmoed in onderwerping. Met een sterke begeerte om verhoord te worden, met waakzaamheid en volharding. In welke omstandigheden? In droefheid *én* in vreugde, bij ziekte *én* gezondheid, 's morgens *én* 's avonds, 's middags *én* 's nachts. Zonder ophouden, in alle plaatsen en voor alle dingen. Gemeente, hoe zullen wij bidden? Bidden gepaard aan berouw, in belijdenis van zonde, in tranen en vasten, in dankzegging en vreugde! Daar wordt de sterkte van God in geroepen en Zijn barmhartigheid als de enige pleitgrond door al de deugden Gods in Christus.

Gemeente, daar is schikking voor nodig. Daar is voorbereiding voor nodig. 'Schik u o mens om God te ontmoeten'! U loopt toch bij de koningin ook niet zo maar eens aan? Zo even in het voorbijgaan. Wat u een aardse vorstin niet aandoet, doet u de Heere der Heeren wellicht dagelijks aan. Denk eraan: u moet naar de troon! Laat dat uw vrees inboezemen! Maar hoor verder: het is een troon der *genade*! Laat dat u dat vrijmoedigheid geven, want daar is een Middelaar, een Voorbidder Die behoorlijk medelijden kan hebben met de zwakheden!

Gemeente, daar is voor al Gods kinderen de *zekerheid* van de verhoring. De roem van allen is dat God hoort *én* dat God verhoort. Daarom heeft de dichter sterke genoegens: 'God heb ik lief, want die getrouwe Heer' hoort mijn stem, mijn smekingen, mijn klagen'. In hoevele Psalmen vinden wij niet de heerlijke geloofservaring uit de diepste diepte opkomende? 'God heeft de stem mijns geweens gehoord. Wijkt van mij alle gij werkers der ongerechtigheid'. Daarom zijn al Gods kinderen bidders. Denk maar aan Enos, Abraham, Izaäk en Jakob, Elizäer, Rachel, Mozes, Hanna, Jozua, Simson, David, Salomo, Jesaja, Jeremia. Wij hebben te bidden uit allerlei omstandigheden, in allerlei noden. Te bidden uit grote en vele noden.

Voor wie moeten wij bidden? Voor alle mensen. Voor hooggeplaatsten, land en volk, kinderen en vrienden, leraren, zieken, zondaren, vervolgers en vijanden, die ons verlaten en tegenstaan, voor de verbreiding van het Evangelie. Hooggeplaatsten houden spreekuur. God is altijd bereikbaar! Dat hier verwondering zij! Maakt u er gebruik van? Er zijn duizenden die nooit bidden. Anderen bidden voor de vorm. 'Zij genaken met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij'. Nood leert bidden, ook vloeken. 'En roep Mij in de dag der benauwdheid, en Ik zal u eruit helpen, en gij zult Mij eren.

Hoe staat het daarmee? Hoevelen bidden op zichzelf aan? Anderen zeggen: ik kan niet bidden! Vraag het dan eens aan de Heere: Leer mij bidden! Anderen zeggen: God hoort mij niet! Hebt u daar last van? Sommige mensen hebben er evenveel last van als een half uur kiespijn. Het is één van beiden: God liegt of u! Gemeente, het is kwalijk als wij bidden om de gaven en niet om de Gever. Kwalijk is het als wij bidden om de stoffelijke gaven en niet om het geestelijke. Onze aangezichten moeten rood van schaamte zijn! Hoe weinig zijn onze gebeden vaak, hoe zielloos, gebrekkig, flauw, opzeggen van woorden, ijdel verhaal van woorden! Soms is het alsof wij de Heere moeten onderrichten. Hoe weinig kinderlijk en hoe vol gebreken zijn onze gebeden. Soms oneerbiedig. Soms met ootmoedige woorden, maar met een hoog hart. Soms de gehele Schrift doorlopend, maar het pakt niet. Er is geen contact.

In het volharden zal de echtheid van uw nood op de proef komen. Vergeet niet dat om het bidden de zalving des Geestes nodig is en dat u een Voorbidder nodig heeft! Hebben wij daarom al nood? In de Geest om de Geest bidden! Voor allen die God vrezen is het gebed de geestelijke ademhaling, de kracht en de fierheid des levens. Gemeente, wat is het een voorrecht om tot de Middelaar te mogen naderen! Waar de Geest indaalt is de verzoening en de opklaring om Jezus' wil! Gezegende Immanuël, vergeef ons ons zondige bidden en leer ons bidden! 'Wie hier wenend zaait, zal juichen als hij vruchten maait'. Gods volk is hier in het armenhuis maar met een rijke erfenis, zij is schatrijk! Hij laat het ons niet ontbreken. 'Uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen genade voor genade'!

Amen

G. Boer